

Співпраця європейських технічних університетів

Представники технічних університетів Центральної та Східної Європи 6 листопада підписали у Варшаві Протокол про наміри щодо подальшого співробітництва. НТУУ «КПІ» представив ректор М.З.Згуровський, який і поставив підпис під документом від імені нашого університету.

Протокол також підписали ректори (представники) Берлінського університету технологій, Будапештського університету технологій та економіки, Чеського технічного університету, Норвезького університету науки та технологій, Санкт-Петербурзького державного політехнічного університету, Словацького університету технологій, Віденського університету технологій, Вільнюського технічного університету Гедимінаса та Варшавського технологічного університету.

Цим документом Сторони підтвердили свій намір заснувати Платформу з співробітництва провідних технологічних університетів Центральної та Східної Європи. Метою Платформи визначено створення дискусійного форуму

технологічних університетів регіону з найважливіших питань науки та сучасної освіти; об'єднання академічного середовища університетів; спільне вирішення регіональних питань щодо освіти, наукових досліджень, обміну сучасними технологіями та фінансування вищої освіти; підвищення престижу університетів як у Європі, так і у світі; зміцнення позиції університетів у міжнародних рейтингах.

Досягати задекларованих цілей передбачається завдяки розвитку та використанню найкращих методик сучасної інженерної освіти в регіоні, які базуються на трикутнику знань: освіта, дослідження та інновації; встановленню тісної взаємодії з промисловістю та підприємствами, які співпрацюють з університетами для створення ефективних каналів передачі сучасних технологій; обміну студентами та викладачами; створенню спільної програми, направленої на захист інтелектуальної власності університетів; обміну досвідом сучасного управління технологічними університетами

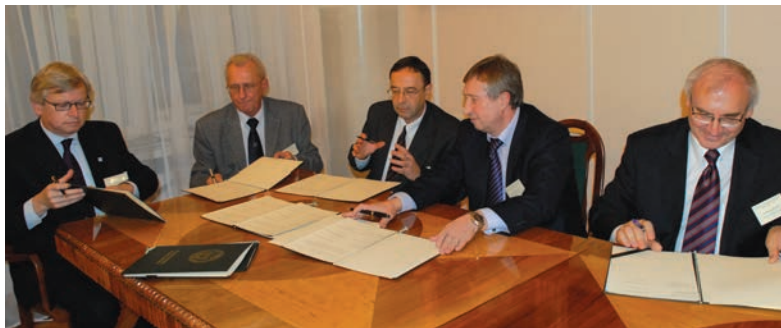
та фінансування науки й вищої освіти; міжнародній відкритості університетів; координації співробітництва з міжнародними організаціями, які займаються інженерною освітою та технологічними дослідженнями, з урахуванням загальної політики Асоціації європейських університетів.

У найближчих планах – вибори Робочої групи, яка протягом 6 місяців розробить План роботи на 2009 рік. До

Робочої групи входять представники від кожного університету-учасника Протоколу про наміри.

Тісна співпраця університетів, які мають давні освітні й наукові традиції, високий інтелектуальний потенціал та великий вплив на європейський ринок освіти, сприятиме економічному, культурному та соціальному розвитку Європи, підвищить престиж й авторитет усього регіону.

Інф. «КПІ»

ЖІНКА В НАУЦІ ТА ОСВІТІ

6-8 листопада в НТУУ «КПІ» відбулася IV Міжнародна науково-практична конференція «Жінка в науці та освіті: минуле, сучасність, майбутнє», присвячена 130-річчю вищої освіти жінок в Україні. Серед організаторів: Міністерство України у справах сім'ї, молоді та спорту, Міністерство культури і туризму України, Програма рівних можливостей ПРООН, Громадська організація «Жінки в науці», ка-

федра ЮНЕСКО «Вища технічна освіта, прикладний системний аналіз та інформатика» при НТУУ «КПІ», Міжнародна організація «Жіноча громада», Український міжнародний комітет з питань науки та культури при НАН України, Український центр гендерної освіти при НТУУ «КПІ».

На відкритті конференції, що відбулося в залі засідань Вченої ради НТУУ «КПІ», учасників конференції, оргкомітет та закордонних гостей привітав проректор з міжнародних зв'язків НТУУ «КПІ» чл.-кор. НАН України С.І.Сидоренко.

З вітальним словом виступили також В.М.Мельник, радник Міністра у справах сім'ї, молоді та спорту, Елла Ламах, директор департаменту сімейної та гендерної політики Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту, Віра Троян, профе-

сор, доктор біологічних наук, голова громадської організації «Жінки в науці», Ярослав Яцків, академік НАН України, директор Головної астрономічної обсерваторії НАНУ та Гелена Гетшильд (Helene Göttschel), професор Оденбурзького університету (Німеччина).

Гендерні проблеми сучасного наукового простору висвітлювались на пленарному та секційних засіданнях. Відбулися презентації та стендові доповіді українських та закордонних учасників.

Символічно, що день відкриття конференції збігся з днем народження (7 листопада 1867 р.) двічі лауреата Нобелівської премії Марії Склодовської-Кюрі. До цієї річниці у рамках конференції було проведено круглий стіл «Молодь та наука», на якому відбулася жвава дискусія щодо важливих для молоді аспектів наукового зростання в гендерно диференційованому суспільстві. Запам'яталося також спілкування з українською жінкою-космонавтом Н.Адамчук-Чалою та відвідання Головної астрономічної обсерваторії НАН України. Актуальним був також круглий стіл на тему «Культура української наукової мови та наукової термінології», на якому учасники конференції обговорювали гендерні аспекти термінологічної системи України.

Ю.Стребкова

У кожної знаменитості є свої «міфи». Думаю, ніхто не заперечить, що Київський політехнічний інститут теж можна назвати такою собі «знаменитістю», і його «міф» – це міжуніверситетський медико-інженерний факультет (ММІФ). Те, що деканат факультету знаходиться на 5 поверсі поліклініки, а пари у студентів проводяться, окрім КПІ, в різних куточках Києва, не значить, що «міфівці» відірвані від КПІшного життя. І те, що група ІМ-43 з міжуніверситетського медико-інженерного факультету виграла у конкурсі «Краща група університету», лише підтверджує вище сказане.

Положення про конкурс на кращу групу університету передбачає довгий список вимог. Звичайно, що більшість їх становлять кількісні показники – середній бал успішності, цифри наукових статей, публікацій, участі у конференціях та олімпіадах тощо. Однак за цифрами стоять енергійні молоді люди – веселі студенти, хороші друзі і доброзичливі одногрупники. Хто ж вони, ІМ-43, найкраща група університету?

Коли вони дізналися про отримане звання, святкували, як і завжди, всі разом, на цей раз обравши пейнтбол. А так, з першого курсу проводили вільний час і на природі, і чаюючи з куратором, і організовуючи походи в те-

атр і в цирк. Будучи дружною і надзвичайно творчою групою, студенти ІМ-43 – активні учасники усіх факультетських та університетських заходів. Незмінні ведучі факультетських «вечорів» – Олена Шевченко, Максим Головань. Останній уже на другому курсі здобув звання «Містер ММІФ» і брав участь у «Містері КПІ». Минулого року дві чарівні дівчини, Ольга Черетнюк та Дар'я Боса, представляли свою групу на факультетському конкурсі краси, за його результатами Дар'я виступала від ММІФу на конкурсі «Королева КПІ-2008», отримавши звання Міс Образ.

Однак це не всі грані творчості ІМ-43. На факультеті діє поетичний клуб, організований деканом ММІФу професором, д. мед. н., лауреатом Державної премії України, заслуженим діячем науки

Краща група КПІ

і техніки України, членом-кореспондентом Міжнародної академії астронавтики В.П.Яценком. Цей поетичний клуб власними силами випускає невеликі збірки студентських «проб пера», серед авторів і Олена Лісовець та Костянтин Барановський з ІМ-43. А «іємівці» брат і сестра Дмитро та Юлія Неволіни паралельно

навчаються в консерваторії, крім цього Юлія несе почесні обов'язки профора групи і отримувала іменну стипендію. Не обійшлося і без туристів. Люба Солодка активно займається цим видом спорту і побувала у Криму та Карпатах. А «старосте» над цими всіма яскравими особистостями ще з першого курсу не менш енергійна дівчина – Олена Шевченко, яка певний час була і факультетською старостою.

Щороку ММІФ на чолі з деканом бере участь у заході «Пробіг заради життя», і ІМ-43 разом з іншими курсами бере у ньому участь.

Спеціальність групи ІМ-43 – «Інформаційні управляючі системи та технології». Такий вибір професії був зумовлений перспективністю даного напрямку та його новизною. І бажання дізнаватися нове у кращій групі університету не зникло до 5 курсу. Як зазначає їхній куратор, ст. викладач Олена Володимирівна Яценко, студенти надзвичайно активні, виявляють інтерес до навчання, старанно підходять до завдань, з ними надзвичайно приємно працювати – бакалаврські дипломи більшість захистила на одні п'ятірки.

Побувала на ММІФі певний час традиція тьюторства – на добровільних засадах старшокурсники допомагали

Закінчення на 2-й стор. ➤

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

1 Міжнародна співпраця

ІМ-43 – краща група КПІ

2 Викладач-дослідник Л.Ф.Головка

Підсумки V конкурсу грантів

Школа студентського самоврядування

Інвестиційний розвиток КПІ

3 Інженерно-хімічному факультету – 70!

4 Живопис без пензля і фарб

Цікава «інтонологія»

Викладач-дослідник Л.Ф.Головко

Ми продовжуємо знайомити наших читачів з переможцями загальноуніверситетського конкурсу «Викладач-дослідник 2007». Мова йтиме про Леоніда Федоровича Головка, професора кафедри лазерної технології, конструювання машин та матеріалознавства (ЛТКМ) ММІ, доктора технічних наук.

Л.Головко у 1974 році успішно закінчив механіко-машинобудівний факультет КПІ за спеціальністю «Технологія машинобудування, металорізальні верстати та інструменти». Тоді ж він розпочав працювати на кафедрі лазерної технології, конструювання машин та матеріалознавства на посаді старшого інженера, а потім – молодшим науковим співробітником, старшим науковим співробітником, доцентом, з 1994 р. – професором. Проф. Л.Ф.Головко успішно поєднує викладацьку та наукову роботу: на кафедрі ЛТКМ він викладає «Електрофізикохімічні методи обробки матеріалів» (головний предмет спеціальності), «Технологію лазерної обробки» та «Фізичні методи досліджень» й паралельно займається науковою діяльністю.

Колю наукових інтересів Леоніда Федоровича охоплює такі напрями: структурно-фазові перетворення в поверхневих шарах матеріалів при їх нагріванні, термоциклуванні, термомеханічному зміцненні, легуванні, наплавленні потужним лазерним випромінюванням; явище аномального масопереносу, ініційованого лазерним опроміненням; створення композиційних матеріалів та вирощування трьохвимірних виробів; розробка принципів нових технологій керування жорсткістю складних просторових металевих конструкцій змінним напруженого стану матеріалу визначених їх ділянок; дослідження комбінованих процесів лазерної обробки матеріалів з використанням додаткових джерел енергії – плазми, електричного розряду, ультразвуку; дослідження процесів взаємодії лазерного випромінювання з біологічними середовищами.

Результати наукових досліджень проф. Л.Ф.Головка були опубліковані у понад 200 наукових працях, у тому числі в 10 монографіях (3 монографії перевидані у США, Китаї та Болгарії, одна видана у

США). Також науковець отримав 26 авторських свідоцтв на винаходи та 6 патентів України.

У 2001 р. на запрошення Лазерного інституту Америки проф. Л.Ф.Головко став одним із співавторів всесвітньо відомого довідника з лазерної технології – Lia Handbook of Laser Materials Processing. L.F.Golovko et al. Laser Institute of America. Orlando, USA, 2001, (715p). Співавторами цього видання були провідні вчені Америки, Японії, Німеччини, Англії, Франції, Швейцарії. Варто наголосити, що в роботі над виданням брало участь тільки двоє вчених з колишнього СРСР. Також Леонід Федорович у співавторстві з іншими вченими є автором наукових видань «Упрочнення і легирование деталей лучом лазера», «Лазерное и электроэрозионное упрочнение материалов».

Проф. Л.Ф.Головко – керівник лабораторії лазерної поверхневої обробки матеріалів, професор Інституту надтвердих матеріалів НАН України та Національного авіаційного університету. Під керівництвом проф. Л.Ф.Головка на різних підприємствах промисловості України та в Польщі створено 10 виробничих дільниць лазерної обробки матеріалів.

Кафедра ЛТКМ співпрацює з українськими та закордонними науковими та освітніми інституціями: Інститутом надтвердих матеріалів НАН України (напряма – технологія спікання алмазовміслюючих композицій), Національним авіаційним університетом (напряма – тертя та зношування), Фізико-технологічним інститутом металів і сплавів (напряма – технологія наплавлення), Інститутом геології НАН України (вивчення можливостей та розробка технологій і обладнання для руйнування гірських порід при виготовленні та перфоратії свердловин), Університетом Фрідріха Шіллера, м. Йена, Німеччина (дослідження характеристик лазерного випромінювання).

Проф. Л.Ф.Головко підготував 5 кандидатів та одного доктора технічних наук. На сьогодні він є науковим керівником 4 магістрів, 4 аспірантів та одного докторанта.

Наукова діяльність Леоніда Федоровича Головка відмічена преміями Мінвузу України 1981 та 1982 рр., Дипломом ВДНГ УРСР 1983 р., золотом та срібним медалями ВДНГ СРСР 1986 та 1987 рр., бронзовою медаллю ВДНГ УРСР 1985 р., премією НТУУ «КПІ» 2006 р.

Ю.Вашейко

Краща група КПІ

Продовження. Початок на 1-й стор.

у позаурочний час студентам молодших курсів розібратися у певних предметах. З групи ІМ-43 «викладачами» стали Юлія Неволіна та Люба Солodka. А ще на далекому першому курсі допитливі «емівіші» прослухали курс лекцій американського професора із Дрексельського університету й отримали сертифікати.

Сьогодні, як і завжди, ІМ-43 у постійному русі, у постійному пошуку. Звичайно, що зустрічатися почали трохи менше – більшість влаштувалася на

роботу. Однак вони залишаються вірними своєму університету, своєму факультету й своїй дружбі. На мосе запитання «Як же все-таки ви перемогли у конкурсі на найкращу групу?» вони відповіли: «Мабуть, нам просто цього дуже хотілося». Цього року вони знову хочуть стати кращими, нехай же щастить їм у цьому прагненні, і я впевнена, що ІМ-43 знову покаже себе на високому рівні.

Підготувала

Валерія Добричів

ПІДСУМКИ У КОНКУРСІ ГРАНТІВ

На V конкурс фінансової підтримки наукових робіт студентів і аспірантів НТУУ «КПІ» у 2008/09 навчальному році було подано 29 наукових робіт із 12 структурних підрозділів університету: РТФ, ПБФ, ХТФ, ФМФ, ІЕЕ, ФЕА, ТЕФ, ФБТ, ММІФ, ФАКС, ФММ, ІПСА. За результатами оцінок експертів департаменту науки та інноваційки визначено 15 студентсько-аспірантських колективів, що будуть виконувати науково-дослідні роботи за підтримки ректорату університету. Наводимо прізвища керівників цих робіт: О.В.Гусарова і О.А.Кладун (каф. біотехніки та інженерії, ФБТ), О.Ю.Серьожкіна, О.В.Катрук і О.С.Лапіга (каф. виробництва приладів,

ПБФ), О.В.Гайдай (каф. органічної хімії та технології органічних речовин, ХТФ), В.В.Андрийко та Ю.В.Іванішак (каф. радіоконструювання і виробництва радіоапаратури, РТФ), В.В.Лисак (каф. електромеханіки, ФЕА), Ю.В.Лохманець (каф. енергозбереження та теплотехніки, ІЕЕ), О.А.Можаровська (каф. енергомеханічного обладнання енергоємних виробництв, ІЕЕ), А.М.Наумова (каф. атомних електростанцій та інженерної теплофізики, ТЕФ), С.В.Тороус і В.А.Печерний (каф. математичної фізики ФМФ), І.О.Запорожко (каф. медичної кібернетики та телемедицини, ММІФ).

Вітаємо переможців і бажаємо творчих успіхів!

Департамент науки та інноваційки

Школа студентського самоврядування

За участю Студентської ради КПІ та студентських рад факультетів й інститутів проводиться велика робота – організація культурно-масових заходів, зокрема, конкурсів «Королева КПІ» та «Містер КПІ», чемпіонатів з шахів, шашок, футболу. Триматися високого рівня можна лише завдяки сильній команді, дієвим людям – студентам, у яких є бажання і наснага працювати.

Звичайно, що кожна студентська рада зіштовхується з певними проблемами. Одна з них, за словами заступника голови Студради КПІ Ілля Кубасова, – це плінність кадрів. Студенти приходять, відпрацьовують певний проект, а потім ідуть в силу якихось обставин – чи навчання, чи надмірного звантаження. Такий собі «банк» активістів складають студентпершокурсники, однак вони, в принципі, ще не мають чіткого уявлення про студентське самоврядування. Саме окреслені у цьому доповіді проблеми й стали основоположними для ідеї створення Школи студентського самоврядування.

У червні 2008 р. було створено оргкомітет у складі представників Студентської ради Києва, Спілки ініціативної молоді та Студентських рад низки університетів. Від НТУУ «КПІ» до складу оргкомітету увійшли голова Студентської ради КПІ Олександр Рощин та його заступник Ілля Кубасов. Оргкомітет зайнявся створенням положень проекту, було розроблено його програму, яка передбачала низку етапів. Їх здійснення розпочалося 29 серпня.

Перший етап – навчити вже досвідчених «студрадівців» залучати активістів, – пройшов на базі університету «Україна». Другий, так званий «внутрішній» етап, передбачав знайомство з першим курсом, зокрема на Дні першокурсника. Звичайно, не вдалося охопити всі факультети, що доволі прикро, адже цей етап мав на меті визити

активістів, які б потім залишилися працювати у факультетських студрадах, тобто «зміцнили» фундамент загальноуніверситетської самоврядної організації. Третій етап був покликаний дати новачкам теоретичну базу. 11-12 жовтня у 19-му корпусі КПІ зібралося 70 активістів-початківців з усіх задіяних у проект навчальних закладів, і з 9-ї до 20-ї години їм читали лекції і проводили тренінги досвідчених представників різних всеукраїнських молодіжних організацій. Четвертий етап нині перебуває на стадії виконання: кожен виш визначає тему, яку хотів би прослухати у вигляді тренінгу чи майстер-класу. Останній етап зібрав лідерів студентського самоврядування, щоб підвести підсумки зазначеного проекту.

Проект розроблено хороший, і результати він дає теж хороші. Як відзначають студрадівці: люди приходять. Деякі хочуть працювати відразу у кількох відділах – настільки «горять» роботою. Дієвість проекту очевидна, тож проведи його збираються і наступного року. Залишається лише побажати успіху і наснаги молодим студрадівцям.

Валерія Добричів

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ РОЗВИТОК КПІ

Інвестиційна програма, яка діє в НТУУ «КПІ», передбачає розширення матеріально-технічної бази університету за рахунок залучення зовнішніх інвестицій; вирішення соціальних питань, спрямованих на поліпшення житлових умов співробітників і студентів; удосконалення технічного рівня навчально-лабораторної бази з метою підвищення якості навчання, проведення наукових досліджень, підготовки кадрів вищої кваліфікації.

Для організації цієї роботи в університеті створено інвестиційну комісію у складі представників ректорату й громадських організацій. Основними завданнями комісії є: формування пропозицій по об'єктах інвестиційної діяльності, аналіз пропозицій можливих інвесторів, економічна та юридична експертизи інвестиційних проектів, контроль за виконанням інвестиційних договорів та інформування ректорату, адміністративної ради прохід виконання проектів.

Стосовно земельних ділянок для виконання проектів, інвестиційна комісія дотримується таких принципів: будівництво навчальних корпусів і гуртожитків здійснюється на відведених НТУУ «КПІ» ділянках, будівництво житлових будинків – на земельних ділянках, відведених за рахунок землі КМДА.

На сьогоднішній день **виконуються такі інвестиційні проєкти:**

будівництво навчального корпусу по вул. Борщагівській; будівництво двох навчальних корпусів по вул. Політехнічній, 7; будівництво Українсько-японського центру; будівництво ІТ центру, будівництво навчально-житлового комплексу по пров. Індустріальному, будівництво

буде належати НТУУ «КПІ». 75% секції планується використати для наукової діяльності в рамках Наукового парку.

На сьогодні виконано проєкт усього корпусу загальною площею 60 тис. м², проведено держекспертизу, виконується робочий проєкт. Почати роботи планується в 2008 році. Проєкт виконується за рахунок бюджетних коштів. Будівництво – за рахунок коштів інвестора.

Будівництво двох навчальних корпусів по вул. Політехнічній, 7. 1-й корпус – 9 тис. м², 2-й – 6 тис. м². У 2008 році укладено договір з фінансовою компанією «Вілард-інвест». Після завершення будівництва обидва корпуси передаються на баланс університету. Нині розпочато проєктні роботи. Фінансування – за рахунок інвестора.

Будівництво Українсько-японського центру (пр. Перемоги, 37). Призначений для навчально-наукової й культурно-просвітницької діяльності. Нині виконуються будівельні роботи. За наявності фінансування термін введення в експлуатацію – 2009 рік. Джерело фінансування – бюджет. Загальна площа 2200 м².

Навчально-науковий Українсько-корейський ІТ центр. Площа – 1,5 тис. м², буде розташований на майданчику по вул. Політехнічній, 7, фінансування за рахунок корейської

сторони. Після закінчення будівництва будинок переходить на баланс НТУУ «КПІ». Нині проводяться передпроектні роботи, оформляється дозвіл на документацію.

Навчально-житловий комплекс по пров. Індустріальному. На сьогодні інвестором виступає НВП «ТОР». Для виконання програми додатково відведено земельну ділянку. Уже виконано проєкт, завершено держекспертизу, почалися роботи з підготовки будівельного майданчика.

Частина НТУУ «КПІ» становить 12% від загальної площі житлового комплексу й передбачає будівництво навчальних приміщень площею 4391 м² і гуртожитку на 350 місць (площею 5517 м²). Орієнтовний строк введення частини НТУУ «КПІ» в експлуатацію – 2010 рік. Фінансування – за рахунок інвестора.

Житловий комплекс по вул. Дашавській, пров. Ковальському й вул. Виборзькій. Складається з 4 житлових будинків і студентського гуртожитку. На сьогодні здійснюється будівництво двох житлових будинків. Для виконання проєкту університетом додатково відведено дві земельні ділянки під житлові будинки й довідведено земельну ділянку під гуртожиток.

Згідно з договором частка НТУУ «КПІ» становить 10% від загальної площі житлових будинків – 3228,64 м². Частина площ передається під гуртожиток, частина – для поліпшення житлових умов співробітників університету. Нині виконано проєкт будівництва гуртожитку по вул. Виборзькій, закінчується перекаладення інженерних мереж, установлено шпунтовий ряд біля 10 гуртожитку.

Згідно з календарним планом строк введення гуртожитку в експлуатацію – 2009 рік. Фінансування – за рахунок інвестора.

Житловий комплекс по вул. Польовій, 38. Інвестиційний договір з ТОВ «Стандарт» укладено в 2005 році. Частина НТУУ «КПІ» становить 10%, тобто 6511,61 м², які передаються для завершення будівництва гуртожитку по вул. Виборзькій. Також передбачається провести реконструкцію спортивних майданчиків і стадіону біля 24 корпусу. На даний час проєкт проходить держекспертизу й виконується робочий проєкт. Фінансування – за рахунок інвестора.

Важливим аспектом діяльності університету є **залучення інвестицій** підприємств та організацій, для яких здійснюється підготовка фахівців. Кошти цих підприємств інвестуються на вдосконалення й ремонт матеріально-технічної бази, оснащення навчальних і наукових лабораторій. Серед підрозділів, які найбільш активно залучають кошти інвесторів, – ММІ, ТЕФ, ФЕА, ІЕЕ, ФЕЛ та інші.

Сподіваємося, що інвестиційна комісія університету й надалі забезпечуватиме координацію й контроль за виконанням інвестиційних договорів. А директори інститутів та декани факультетів розроблятимуть і успішно здійснюватимуть заходи, спрямовані на залучення інвестицій сторонніх організацій для розвитку й удосконалення навчально-лабораторної бази підрозділів.

М.В.Печеник, проректор з науково-методичної роботи (департамент АГО та розвитку матеріально-технічної бази)

Таким буде гуртожиток на вул. Виборзькій

ІНЖЕНЕРНО-ХІМІЧНОМУ ФАКУЛЬТЕТУ - 70!

Сімдесят років...

І для людини це не так багато, а для такої великої структури в Національному технічному університеті України «Київський політехнічний інститут», як інженерно-хімічний факультет – це зовсім мало, це пройдений шлях напруженої творчої роботи і плани подальшого розвитку. Необхідно обернутися, подивитися, що зроблено корисного, а що зроблено не так, як хотілось би, проаналізувати все, що було, і що потрібно зробити для поступу вперед. Для нас основоположним постулатом є розвиток творчості при підготовці інженерних кадрів. Але без минулого немає майбутнього, і тому трохи історії...

Початок 30-х років минулого століття в СРСР був періодом індустріалізації. Основні класичні конструкційні та будівельні матеріали – метал, металеві сплави, цегла, дерево тощо – вже не задовольняли потреб народного господарства за умов стрімкого технічного прогресу. Виникла потреба в нових матеріалах і, звичайно, у створенні відповідних машин і апаратів як для існуючих, так і для нових хімічних технологій. Вирішувати ці проблеми треба було в комплексі й на сучасному технічному рівні.

Подолати цей комплекс проблем без розвинутого машинобудування було неможливо. В 1928 році у складі хіміко-технологічного факультету КПІ було створено кафедру хімічного машинобудування, а в 1931 році – відкрито вечірнє відділення спеціальності «Хімічне машинобудування» під керівництвом доцента О.С.Плигунова – у подальшому багаторічного ректора КПІ, професора. Зважаючи на потреби гос-

корпусу №19 площею понад 5 тис м². У будівництві корпусу взяли активну участь доценти Б.Б.Булгаков, В.В.Гончаренко, А.І.Кубрак, М.З.Кваско, С.В.Сидоренко, В.В.Доброногов, Я.М.Корнієнко, ст. викл. П.Г.Глаз та інші викладачі, співробітники та студенти.

У 1981 році факультет очолював проф. В.С.Коваленко – відомий фахівець у галузі лазерної техніки й обробки матеріалів. У цей час до складу факультету ввійшла кафедра технічної механіки, яку очолював член-кореспондент АН УРСР Ф.К.Іванченко. Професор В.С.Коваленко зробив вагомий

внесок щодо популяризації факультету на міжнародному рівні і згодом очолював кафедру лазерної технології та конструкційних матеріалів. Ці дві кафедри у 2000 році ввійшли до складу сучасного механіко-машинобудівного інституту.

Новий етап на початку третього тисячоліття почався з приходом на посаду декана професора Є.М.Панова. За пропозицією ректора академіка НАН України М.З.Згуровського та за підтримки колективу факультету було перейменовано на інженерно-хімічний. Факультет почав зміцнюватися фінансово завдяки договорам, які виконувались під науковим керівництвом Є.М.Панова в галузі виробництва кольорових металів України та Росії. Сформувався новий науковий напрямок із дослідження теплофізичних властивостей процесів графітації і виробництва кольорових металів. На факультеті за участю провідних фахівців НАН України створено Спеціалізовану вечірню раду із захисту докторських дисертацій, оновлено видання збірника наукових праць. До складу факультету увійшли кафедра екології та технології рослинних полімерів і кафедра кібернетики хіміко-технологічних процесів. Згодом остання знову повернулася на хіміко-технологічний факультет.

Нині до складу факультету входять чотири кафедри: автоматизації хімічних виробництв; хімічного, полімерного та силікатного машинобудування; машин та апаратів хімічних і нафтопереробних виробництв; екології та технології рослинних полімерів, а також науково-дослідна лабораторія інтенсифікації та автоматизації процесів сушіння; лабораторія екологічно-чистих технологій; науково-інженерний центр «Хімічна інженерія»; Науково-дослідний центр «Ресурсозберігаючі технології»; філія університетського інституту довузівської підготовки; відділення заочної форми навчання.

Нині колектив факультету поєднує більш як 1300 студентів стаціонару, понад 350 осіб заочного відділення, 250 викладачів (в т. ч. 12 професорів), наукових співробітників і працівників навчально-допоміжного складу, тобто є потужною структурою, яка готує бакалаврів, спеціалістів, магістрів, аспірантів, науковців, виконує науково-дослідні бюджетні і госпдогвірні роботи. Успішно впроваджується Болонська система підготовки кадрів, що є умовою для входу в Європейський освітній простір.

Родовід факультету почався з кафедри хімічного машинобудування, яка була перейменована в 1979 році на кафедру хімічного, полімерного і силікатного машинобудування. Назва відповідала напрямкам наукових досліджень і профілям фахової підготовки, а саме:

- Хімічне машинобудування і апаратобудування;
- Обладнання підприємств будівельних матеріалів, виробів та конструкцій;
- Машини і технологія переробки полімерних матеріалів у вироби та деталі;
- Машини та технологія пакування (цю спеціальність було відкрито в 2004 році).

У повоєнні роки кафедру очолювали професори В.Ф.Дубовицький, Д.Д.Рябінін, І.М.Федоткін.

Особливий імпульс в розвитку кафедри пов'язаний з приходом у 1986 році лауреата Державної премії України професора О.С.Сахарова, який широко впровадив у навчальний процес обчислювальну техніку та сприяв відкриттю нових спеціалізацій з комп'ютерного проектування і розширенню напрямків наукових

досліджень кафедри, зокрема в галузі механіки деформованого тіла.

З приходом професора Є.М.Панова, який очолював кафедру в 2001 році, відкрито нові спеціалізації з напрямків ресурсоенергозбереження і діагностики обладнання, а також спеціальність «Машини і технологія пакування». Розширюється науково-дослідна частина кафедри, обсяг госпдогвірних та бюджетних робіт зріс у декілька разів.

За роки існування кафедри ХПСМ підготовлено близько 5 тисяч фахівців. Випускники кафедри працюють на керівних посадах та є провідними науковцями. Серед них: член-кореспондент НАН України Т.О.Прихна, професори Ю.Ю.Лукач, В.В.Ванін, В.Г.Герасимчук, І.І.Назаренко, А.В.Пахаренко та інші. Сьогодні на кафедрі успішно працюють її вихованці: професори В.І.Сівецький, доценти В.В.Малиновський, Г.О.Насонкін, Д.Е.Сідоров, В.В.Гончаренко, І.В.Коваленко, О.М.Тимонін, С.О.Пристаїлов, В.Ю.Щербина, О.Л.Сокольський, с.н.с. О.С.Колосов та інші.

У 2000 році під керівництвом проф. Є.М.Панова створено НДЦ «Ресурсозберігаючі технології», до якого ввійшли доценти Г.М.Васильченко, І.Л.Шилевич та інші науковці, які перейшли на кафедру та до названого центру з теплоенергетичного факультету. Починаючи з середини 80-х років і дотепер колектив постійно співпрацює з такими гігантами кольорової металургії, як Красноярський алюмінієвий завод, Братський, Саяногорський, Іркутський, Запорізький алюмінієві комбінати. Не залишається поза увагою науковців і така важлива для металургів галузь, як електродне виробництво – ВАТ «Український графіт». Фахівці центру мають великий авторитет серед виробничників та науковців.

Старшою сестрою кафедри ХПСМ та провідником факультету можна вважати кафедру машин та апаратів хімічних і нафтопереробних виробництв. На кафедрі працювали відомі вчені: член-кореспондент АН УРСР В.Ф.Васильєв, професори Й.І.Чорнобильський, А.А.Кіров, О.С.Плигунов, А.Г.Бондар, Р.Я.Ладієв. Ними створена і плідно працює наукова школа, яка має великий авторитет в Україні та за її межами. Наукові дослідження кафедри відображені в численних підручниках і посібниках, які є класичними при підготовці інженерів і науковців.

Значний поштовх у розвитку кафедри було здійснено в період, коли завідувачем став проф. Ю.Ю.Лукач. Під його керівництвом понад 50 співробітників, аспірантів факультету та інших установ захистили докторські та кандидатські дисертації. Згодом його учні М.І.Павліщев, О.Н.Півень, Л.Б.Радченко отримали звання професорів і успішно продовжили його справу.

З 1999 року кафедру очолює професор Я.М.Корнієнко. За його участю широко впроваджується обчислювальна техніка, відкриті нові спеціалізації. Кафедра готує фахівців за двома спеціальностями: «Обладнання хімічних виробництв і підприємств будівельних матеріалів» та «Обладнання лісового комплексу» (це єдина спеціальність в Україні, за якою готують інженерів-механіків целюлозно-паперового виробництва).

На кафедрі плідно працюють професор О.Н.Півень, доценти О.Г.Зубрій, С.В.Сидоренко, М.П.Швед, І.О.Мікульонко, А.Р.Степанюк, Г.І.Рябцев та ін. Особливо потрібно відзначити роботу професора В.М.Марчевського зі створення і впровадження цілої низки машин для сушіння. Кафедрою підготовлено більш як 4,5 тис. фахівців, якими по праву пишається факультет і які принесли славу НТУУ «КПІ». Великою є роль кафедри в залученні коштів ряду міністерств для будівництва корпусу №19. Під керівництвом Я.М.Корнієнко для професійно-орієнтованої підготовки молоді була організована філія доуніверситетської підготовки, яка користується авторитетом серед абітурієнтів. Випускники кафедри займають керівні посади в господарстві, бізнесі. Кафедра перебуває в невпинному динамічному русі, має добрі перспективи для розвитку. Лабораторна база постійно оновлюється, лекційні курси спираються на науково-дослідні роботи кафедри.

У 1960 році з ініціати ректора КПІ проф. О.С.Плигунова на хіміко-технологічному факультеті було створено кафедру теоретичних основ автоматизації, і першим її завідувачем став проф. Ю.Г.Корнієв – лауреат Сталінської

премії, автор першого в СРСР підручника з цієї дисципліни, який переїхав до Києва з Ленінграда, де тривалий час працював у Центральному котлоторбінному інституті.

Колектив кафедри у стислий термін створив лабораторну базу, займаючись одночасно підготовкою курсів лекцій і навчанням студентів. Через рік кафедру перейменували на кафедру теоретичних основ автоматизації і автоматизації хімічних виробництв, а згодом – на кафедру автоматизації хімічних виробництв. Перший випуск підготовлених кафедрою інженерів відбувся у 1962 році. Через рік кафедру було пе-

Випуск магістрів

реведено на факультет хімічного машинобудування.

Кафедра доволі швидко посіла гідне місце на факультеті поряд з базовими спеціальностями-старожилками: вже невдовзі конкурсу за поданими заявами абітурієнтів сягнув 4-5 осіб на місце.

У 1964 році завідувачем кафедри став доцент Р.Я.Ладієв, який створив у колективі творчу, доброзичливу атмосферу, організував підготовку захисту кандидатських дисертацій молодими співробітниками кафедри. Протягом кількох років дисертації захистили М.З.Кваско, А.К.Плесконос, Ю.О.Остапенко, Б.Б.Булгаков, А.І.Кубрак, Ю.В.Крекетень, Ю.К.Олійник, а також інші пошукачі й аспіранти, які не були членами кафедри. На хвилі цього підйому Р.Я.Ладієв у 1973 році захищає докторську дисертацію і стає про-

У навчальній лабораторії

фесором. Залучаються до навчально-го процесу професори О.М.Крижанівський і А.З.Грищенко, академік АН УРСР В.М.Кунцевич.

Після передчасної смерті Р.Я.Ладієва в 1977 році кафедру очолює Ю.О.Остапенко. Необхідно було освоювати новозбудований 19-й корпус, оновлювати лабораторну базу.

У 1984 році кафедру очолює проф. В.С.Коваленко, який, привнісши в її життя лазерний «струмінь», продовжив традиції своїх попередників.

У складний історичний час – з 1990 року – кафедру очолює професор М.З.Кваско. Це був час невизначеності, неперспективності, докорінної перебудови не тільки системи освіти в Україні, але й держави в цілому. Втім, традиції кафедри було збережено, а набір студентів на 1-й курс навіть вдалося збільшити вдвічі. Кафедра зміцнилась у кадровому відношенні, було видано цілу низку монографій, навчальних посібників і методичних матеріалів, організовано навчання та випуск іноземних студентів.

У січні 2007 року на посаду зав. кафедри було обрано випускника кафедри АХВ доктора технічних наук, професора А.І.Жученка. Він енергійно взявся за модернізацію навчального процесу та оновлення матеріальної бази кафедри. Організовано філію доуніверситетської підготовки, набір студентів-іноземців. Це дало можливість підняти авторитет кафедри на міжнародному рівні, поліпшити фінансовий стан кафедри і її окремих пра-

цівників. Було проведено ремонт приміщень, організовано наукові семінари.

Серед випускників кафедри професори Л.М.Шкарапута, Г.О.Статюха, Д.О.Аветисян; державний діяч О.Ф.Крамар, політик І.М.Салій, бізнесмен Г.А.Садовий та інші.

Випускники факультету працюють в США, Німеччині, Ізраїлі, Росії – це показник якості фахової підготовки.

Для підготовки фахівців з проблем охорони навколишнього середовища та технології целюлозно-паперових виробництв у 2000 році до інженерно-хімічного факультету було переведено кафедру екології та технології рос-

линних полімерів – послідовницю кафедри технології паперу та целюлози. Підготовка інженерів-технологів целюлозно-паперового виробництва в КПІ здійснюється з моменту його заснування. Спочатку ця спеціальність була на кафедрі органічної технології, а з 1930 р. – на кафедрі технології паперу та целюлози. Цими кафедрами завідували професори М.М.Тихвинський, С.О.Фокін, В.Г.Шапошніков, І.К.Траубенберг, В.Ф.Осмольський, Ф.Ф.Бобров і доцент К.А.Долгов.

Велику роль у зачаткуванні підготовки фахівців за спеціальністю «Промислова екологія та охорона навколишнього середовища» відіграв професор О.П.Шутько. Він очолює кафедру в 1988 році, а в 1990 році отримав звання професора.

Разом з професором О.П.Шутьком одним із засновників спеціальності «Екологія та охорона навколишнього середовища» був доц. А.Д.Крисенко, який провів значну роботу щодо створення навчальних планів та лекційних курсів для нової спеціальності, а також з підготовки та організації лабораторних практикумів.

З 1997 р. кафедру екології та технології рослинних полімерів очолює професор М.Д.Гомеля. За час існування кафедри вона стала монолітним колективом, який успішно вирішує завдання з підготовки фахівців-екологів та інженерів-технологів.

Кафедрою підготовлено понад 1000 інженерів-технологів, серед яких В.А.Чуйко – заступник міністра паперової промисловості СРСР, А.М.Пристаїлов, Г.А.Качай – начальники управлінь цього міністерства, М.Т.Лозовий – директор УкрНДІП, О.Ф.Тіщенко – директор УкрНДІП, К.Н.Меєрович – директор Рязанського картонно-рубероїдного комбінату, М.З.Кваско – директор Поніківського КБК, А.В.Вовк – директор Балахнінського ВО «Поліграфкартон» та багато інших висококваліфікованих керівників.

За останні 5 років на кафедрі підготовлено 11 кандидатів та 1 доктора наук, видано 9 навчальних посібників та підручників, 3 монографії, виконано науково-дослідних робіт на суму понад 1 млн грн. Кафедра екології та технології рослинних полімерів вважається провідною в Україні за цими напрямками підготовки і має значні перспективи для розвитку.

На факультеті успішно працюють в напрямку створення і впровадження у промисловість нової техніки і технологій науково-дослідні лабораторії екологічно чистих технологій (керівник – доцент Б.Б.Булгаков) та інтенсифікації і автоматизації процесів сушіння (керівник – професор В.М.Марчевський). Факультет зустрічає своє 70-річчя значними успіхами. Натхненна праця колективу має великі перспективи для господарства незалежної України. Але найголовніше ще попереду.

Нам тільки сімдесят...

М.З.Кваско, професор

У комп'ютерному класі

подарства, в 1938 році було засновано факультет хімічного машинобудування та ливарної справи. Деканом факультету призначили чл.-кор АН УРСР, проф. В.С.Васильєва. До складу новоствореного факультету, окрім кафедри хімічного машинобудування, увійшли кафедри: загальної хімічної технології і гідраліки, насосів та компресорів, технології металів та металознавства, ливарного виробництва, графіки, техніки безпеки. Сьогодні ці кафедри входять до складу інших факультетів.

Перший випуск інженерів-механіків на факультеті відбувся в 1935 році і нараховував 16 осіб, а в 1940 році – 98 осіб.

З початком Великої Вітчизняної війни частина студентів і викладачів їде на фронт, а інститут евакуується до м. Ташкент. Після повернення КПІ до Києва в 1944 році, підготовка фахівців кафедри хімічного машинобудування ведеться у складі механічного факультету. У 1954 році в КПІ відтворюється факультет хімічного машинобудування, до нього приєднується кафедра силікатів.

У повоєнні роки здійснювалася напружена самовіддана робота з оновлення та створення матеріальної бази, формування кадрового викладацького складу і навчально-допоміжного персоналу. Велику роль у цьому відіграли недавні фронтовики-студенти і викладачі. Деканами були великі ентузіасти своєї справи доценти Г.М.Костенко, В.Ф.Дубовицький – колишній ректор Куйбишевського інженерно-будівельного університету.

З 1961 по 1980 рік факультет очолював досвідчений, висококваліфікований інженер-виробничник, у подальшому професор Д.Д.Рябінін. Було створено Спеціалізовану вечірню раду із захисту дисертацій, на якій успішно захищено понад 50 кандидатських дисертацій аспірантами, працівниками КПІ та інших організацій.

У 1978 р. з ініціати ректора КПІ проф. Г.І.Денисенка, за участю міністерств хімічного і нафтового машинобудування та активною участю колективу факультету було збудовано новий

ЩО ПОРОДЖЕ МИСТЕЦТВО?..

12 листопада в Картинній галереї КПІ відкрилась виставка творів з природного матеріалу – ошибана, на якій представлені роботи членів творчого об'єднання "Палітра флори": Петра

точно запалені, що от-от зазвучить музика і неодмінно розпочнеться танок. Ця пластика, ритм та антураж створені з різних природних матеріалів: пелюсток квітів, пір'їн птахів, кори берези. Неймовірно, як мистецтво породило мистецтво.

Підхопила світську тему і Тетяна Бердник, зобразивши у своїх роботах панночок, романтичних, замріяних. До речі, саме Тетяна у 2004 році заснувала творче об'єднання "Палітра флори". І вже п'ятий рік поспіль майстриня проводить майстер-класи, які користу-

Козловського, Інни Данченко, Уляни і Василя Куцан, Юлії Шлаер, Тетяни Бердник, Валентини Процько, Ірини Блажчук, Лариси Димніч та Тетяни Михайличенко (на фото).

Виставка знайомить відвідувачів із унікальними роботами, що виконані без пензля і фарб, проте красою, оригінальністю та технікою відтворення вони ні на йоту не поступаються творам живопису. Безперечно, ошибана – вид образотворчого мистецтва. Тематика виставки надзвичайно багата. Здається, що майстрам навіть вдалося поєднати історичні напрями в живописі: від класичного (з його непохитною традиційністю, поважністю, канонічністю) до наївного – де у поєднанні простоти та невинності зароджується істинне мистецтво, зріле, але з веселою та безтурботною вдачею.

При вході до зали відвідувачів зустрічають роботи Петра Козловського. Петро Сазонович займається рідкісним видом живопису – флоромозаїкою. Його твори, неперевершені за художнім смаком та філігранною технікою виконання, присвячені шевченківській, релігійній та історичній тематиці. Найбільш вражаючою роботою автора є панно Святого Великого мученика Дмитра Солунського (фрагмент вітваря православної церкви у с. Себи), виконане з маку та пшениці.

І. Данченко "Вождь"

Поряд зі строгими роботами Петра Козловського – картини Інни Данченко, які дивують своєю легкістю та невагомістю. Майстриня виконує роботи з тополиного пуху. Через це техніку виконання її робіт прозвали "пухнастою". Навіть важко уявити собі, що білі малюнки на чорному оксамитовому папері – насправді старанно викладений пух навіть без використання клею.

Байдужими ці картини не залишають нікого. Почуття радості та захоплення не відпускає тебе. Ось пейзажі подружжя Уляни і Василя Куцан з міста Косова (він – інженер-зв'язківець, вона – вчителька української мови та літератури). Вони почали творити в досить зрілому віці. Картини з кори берези передають всю чарівність та неповторність природи карпатського краю: її м'якість, пишність, жвавість та багатство кольору, при цьому не використуючи фарб! Тому й не дивно, що роботи Уляни та Василя Куцан заходять в приватних колекціях у США, Канаді, Аргентині та багатьох інших країнах світу.

Уляна і Василь Куцан "Батьківський поріг"

Залишаючи березові гаї, ми опиняємось у зовсім іншому місці. Схоже, що це якась зала, можливо, навіть театр, салонний театр. Благородні бордові кольори, насичені, виразні. Навколо наче отой запах старомодних вишуканих речей, антикваріату. Насправді ж це роботи Ольги Забалуєвої – танцівниці балету Національного цирку України. Тому й не дивно, що мистецтво її присвячено танцям, артбалету та сцені. А картини її настільки об'ємні та енерге-

ються величезною популярністю не тільки серед молоді, а й серед людей похилого віку. "Адже мистецтво ошибана – релаксаційне, навіть медитативне", – стверджує Тетяна. Воно хоча й розслаблює, проте ти залишаєшся зібраним, зосередженим, абстрагуєшся від якби-хось побутових проблем, негараздів. Це певне очищення, духовне вивільнення, свобода духу. Саме такими і є картини Тетяни: вільні, очищені, справжні, добрі, прозорі, хоча й наділені таємничістю, недосказаністю, загадковістю.

Оригінальними є картини і Валентини Процько. Валентина Іванівна виконує роботи з фізалісу. На одних зображений лише силует людини, проте викладено фізаліс настільки вдало, що ти хочеш-не хоч милуєшся її грацією, вишуканістю, легкістю ходи. Інші ж, наприклад пейзаж, вражають своєю наповненістю, буйністю. Коли до них придивляєшся, починає здаватися, що картини виконані з ниток – настільки майстерно та виважено використано фізаліс.

Продовжує експозицію виставки мініатюр Ірини Блажчук. Ірина Степанівна – науковий співробітник, а її мистецький стаж нараховує 18 років. Майстриня представила вишукані квіткові композиції рослинної тематики. Мініатюра – це дуже складна робота. Адже порушивши рівновагу, можна зіпсувати композицію, зламати її.

Рухаючись далі, ми потрапляємо у світ Лариси Димніч, майстрині декоративно-ужиткового мистецтва України. Лариса створює неперевершені солом'яні барельєфи церков. Для створення точної копії церкви майстриня користується документальними матеріалами, нерідко й сама відвідує деякі з них. Так на картинах зображені Троїцька церква (1906), Воздвиженська церква (XV-XVI ст.), Михайлівська церква (1710), Греко-католицька церква Святої Параскеви (1700) та багато інших. Її роботи надзвичайно душевні, випромінюють тепло, створюють довікола себе свято.

Не дають загасити душевний запал полотна Тетяни Михайличенко, яка займається флористикою більше 20 років. У роботах Тетяни Василівни – образки петриківського розпису з елементами українського орнаменту. Саме ці свої роботи майстриня вважає воістину оригінальними та автентичними. Вражає і те, наскільки яскравими та соковитими залишилися кольори квітів навіть після засушування, мабуть, у цьому і є весь секрет неповторності картин. Виконує Тетяна Василівна і роботи з тополиного пуху. Хоча сама називає їх технічними роботами, проте й вони сповнені душевності та тепла.

Тож завітайте до ЦКМ, пориньте у світ прекрасного, живого, неповторного. До 12 грудня ви ще зможете купитися в сонячних променях картин творчого об'єднання "Палітра флори".

Юлія Вашиєво

Л. Димніч "Церква Святої Параскеви"

Цікава «інтонологія», або Силою не будеш милою

Для тих, хто не знає: інтонологія – це наукова дисципліна, що вивчає інтонації. І згадали ми про неї не випадково. Хоча йтиметься в цій статті не про інтонацію як мовне явище чи звукове втілення думки музичного твору, а про диско-клуб з такою ж назвою, розташований у студентському містечку НТУУ «КПІ».

Цікавий заклад «Інтонація». Працювати він починає тоді, коли більшість людей роботу або навчання вже закінчили – о 21 годині. А закінчує як виїде – коли вночі, а коли й наступного ранку.

Працює «Інтонація» зі смаком – напої ллють-ся рікою, запальні ритми змінюються ліричними мелодіями, потім – знов потужними швидкими акордами. На танцполі часом немає де яблуку впасти, прожектори блимають різнобарв'ям, навіть ді-джея за шумом не завжди розчуєш. І байдуже, що навколо гуртожитки і житлові будинки, що хтось лягає спати, а хтось уже намагається заснути, що комусь завтра здавати термінову роботу, а комусь – до світу вставати. Це, як то кажуть, їхні проблеми. «Інтонація» гуде!

Бувають в «Інтонації» й інші розваги. Та не якісь там «ботанівські» вікторинки або що, а, скажімо, конкурси на роздягання. Відразу і не зрозумієш, хто в них виграв, а хто програв, бо це справа смаку. Комусь стриптиз подобається дивитися, а комусь – брати в ньому участь. Головне, щоб усім подобалося.

Добряче хильнувши, натанцювавшись і надивившись на красу небачену, «гарячі шулявські хлопці» і собі починають міряться – з'ясовують, хто з них краль-переможець більше достойний. Як у таких випадках належить, кращого визначають за допомогою бійки. Щоправда, не завжди чесно, але, як мовиться, «то таке». У подібних випадках навіть музика неспроможна заглушити смачних слів та ідіоматичних виразів, якими обмінюються достойні супротивники. А з якими неповторними інтонаціями промовляють вони свої пафосні тексти! Тут-то і зрозумієш, що недарма, ох недарма, отримав клуб свою вишукану назву.

Районна міліція «Інтонації» поважає. Інакше, чого б вона тут так часто бувала? Судити самі, лише цього року зафіксовано ряд звернень до міліції про різні чудасії, що відбувалися в клубі та біля нього глупої ночі. Які саме – не будемо перераховувати – їх багато.

Ніде правди діти, інколи під час з'ясування стосунків відпочивальники перебирають міру. Ось, скажімо, якось два відвідувачі клубу Владислав Ш. 1986 року народження і Юрій Д. 1983 року народження так у ньому навідопчивалися, що не лише з охоронцями побилися, але й плазмовий телевизор розколотили. Але ж таке не щодня, точніше, не щоночі буває...

Одне слово, життя в «Інтонації» вирує. От тільки не всі розуміються на «клубному стилі». І кількість тих, хто не розуміється, не така вже маленька. Що поробиш, така вже специфіка. Вчать-

ся, дурні, замість того, щоб не відставати від стрімкої моди.

Тож і задумалася адміністрація НТУУ «КПІ», чи не дуже потужно б'є це «джерело сучасної культури»? Чи не занадто воно для університету гарне? Адже мета діяльності вищого навчального закладу – одна, а диско-клубу, до того ж такого специфічного, як «Інтонація», – зовсім інша. То може, слід було б її пошукати іншого місця для розгортання своєї культуртрегерської діяльності?

А тут якраз і термін закінчення оренди приміщення, де розташовано «Інтонація», добіг кінця. Здавалося б, саме час розставити миром. Тож і написала адміністрація університету директору ПП «МНТП «Студент-сервіс», яке є власником закладу, листа з проханням звільнити орендоване приміщення.

Лист цей для керівників «Студент-сервісу» (а назва яка! Ну просто студентські благодійники!) став прикрою несподіванкою. Певна річ, їх можна зрозуміти: жили собі гарненько, грошенята любителів гучної музики і солоденької полунички щоночі в кишені самі так і падали. Слід було лише платити з них якусь дециму за оренду, а далі – хоч трава не росте. І раптом така звістка. Тож і не погодилися власники ПП «МНТП «Студент-сервіс» виселення з «Інтонації». «Не будемо, – кажуть, – виїжджати, і край! Нам і тут добре!»

Довелося Національному технічному університету України «Київський політехнічний інститут» разом з районним відділенням Фонду державного майна України звертатися з позовом про примусове виселення з державних приміщень клубу «Інтонація» до суду.

Але і ПП «МНТП «Студент-сервіс» не в тім'я біте – також до суду звернулося. З позовом про визнання договорів оренди продовженими, бо надто вже виїжджати не хочеться. Та ще й під час розгляду справи його представники весь час клопотали про відкладення слухань – з різних, але завжди ду-у-уже поважних причин. Урешті-решт суд все ж таки справу розглянув і 1 вересня цього року підприємству «Студент-сервіс» у продовженні оренди відмовив.

Ох як не сподобалася ця судова ухвала керівникам «Студент-сервісу»! Не хочуть вони з нею погодитися, апеляційну скаргу подали. І тактики дотримуються тієї ж, що й раніше: всілякими способами намагаються перенести засідання суду і на невизначений термін затягнути прийняття остаточного рішення.

Тільки тактика ця хиба. Бо, як в народі кажуть, «силою не будеш милою», і приміщення, яке поки що займає «Інтонація», належить все ж таки державі. Тому саме державі, а не власнику сумнівного нічного клубу вирішувати, хто має це приміщення займати.

Така от «інтонологія»...

Остан Інтонок

17 листопада 2008 р. Фото Я.Белової

Микола Степанович Свідло

8 листопада 2008 р. на 67-му році після короткої, але тяжкої хвороби пішов з життя доктор філософських наук, професор кафедри філософії факультету соціології і права Микола Степанович Свідло.

М.С.Свідло був обдарованим філософом і талановитим організатором. Де б він не працював: на викладацькій роботі у вищих навчальних закладах, в Міністерстві освіти, завідувачем кафедри в Київському інженерно-будівельному інституті, на посаді професора в нашому університеті, всюди він залишав за собою хорошу пам'ять як відповідальна і чуйна людина.

Наукова діяльність Миколи Степановича була пов'язана з проблемами теорії пізнання, історії філософії та філософії освіти. В його творчому доробку 2 монографії, 2 підручники, 3 навчальних посібники. М.С.Свідло підготував 5 кандидатів наук та одного доктора.

Колеги та друзі глибоко сумують та висловлюють співчуття рідним Миколи Степановича.

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України

«Київський політехнічний інститут»

☎ 03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221
✉ gazeta@users.ntu-kpi.kiev.ua
гол. ред. 241-66-95; ред. 454-99-29

Головний редактор
В.В.ЯНКОВИЙ

Провідний редактор
В.М.ІГНАТОВИЧ

Провідний редактор
Н.Є.ЛІБЕРТ

Дизайн та комп'ютерна верстка
Л.М.КОТОВСЬКА

Комп'ютерний набір
Я.В.БЕЛОВА

Коректор
О.А.КІЛІХЕВИЧ

Реєстраційне свідоцтво Кі-130
від 21. 11. 1995 р.

Друкарня ТОВ «АТОПОЛ-ін»,
м. Київ, бульвар Лепсе, 4
Тираж 2000

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається з авторською.